

Žďárský hlas

Občasník Městské organizace KDU-ČSL Žďár nad Sázavou

Září 2014

Josef Klement: Žďár potřebuje naději

Letošní komunální volby nás zahltily slogany ze dvou stran. Některé strany (ty, co vládnou) budou říkat, jak je u nás všechno skvělé, co všechno nám postavily, oprávnily a zachránily. Jiné strany (ty, co by vládnout chtěly) budou naopak říkat, jak je všechno úplně špatně, nic se nedaří a nikdo nic nedělá. Jak už to bývá, pravda leží někde uprostřed. Není potřeba dělat všechno úplně jinak, ale není ani možné dělat všechno úplně stejně jako dosud. Žďár nepotřebuje vševědoucí spasitele, ale naději, že politika může být skutečně službou občanům, a nikoli jen výtahem k moci, že radnice odvádí poctivou práci, kterou není potřeba donekonečna reklamovat.

■ Narodil jste se jako většina z nás v Novém Městě na Moravě, ale celý život žijete ve Žďáře. Čím pro vás Žďár je?

Město jsem začal poznávat v 70. letech, kdy jsem bydlel na Nerudově ulici. S kamarády jsme si hráli na stavenišťích nově vznikajících sídlišť. Občas jsem zašel tátovi pro pivo do Conventu, to ale bývalo úplně jiné místo než dnes. V pekárně nedaleko náměstí to vždycky nádherně vonělo.

■ Za nákupy se tehdy chodilo na náměstí, které bylo místem setkávání lidí a centrem všeho dění. To všechno odnesl čas. Dobu i budovy...

Ale přinesl i spoustu nového. Přitom myšlenky, cit a hrdost na město ve mně navždy zůstaly. Žďár je pro mě domovem, kam se s radostí vždy vrátím. Je pro mě místem, kde mám spoustu přátel.

■ Ve svém profilu jste napsal, že město je jako strom, který by měl růst a sílit, poskytovat bezpečí a pohodu. Jak jste to myslel?

Žďár je pro mě místem, které se dá utvářet tak, aby jeho obyvatelé měli k sobě blízko, potkávali se, zdravili se, bavili se spolu a rádi se sem vraceli.

■ V jaké kondici je dnes ten strom? Nese dobré ovoce?

Osobně si myslím, že Žďár má zdravé a silné kořeny v lidech, kteří jej chtějí zušlechtit a posunout na výsluní mezi ostatní města. Ale například urbanistika města pokulhává. Motivační podpora mladých rodin stagnuje. Město je kultivováno nevyváženě a je zde, smím-li si znovu vypůjčit přirovnání ke stromu, mnoho sadařů, kteří se starají o svůj roub na úkor ostatních.

■ Co vás ve Žďáře nejvíc trápí?

Město Žďár stárne a obyvatel v poslední době rok za rokem ubývá. Za posledních 10 let se snížil počet obyvatel o 10 procent a dostali jsme se zhruba na úroveň roku 1987.

■ Čím to je?

Myslím si, že pokud by ve městě a regionu byl dostatek pracovních míst, dobrá kvalita bydlení a jako bonus sport a zábava, nebyl by důvod odejít. Samozřejmě s tím souvisí i odchod studentů na univerzity a určitá spádovost okolních měst a obcí.

■ Je s tím vůbec možné něco udělat? Připravít stavební parcely město může, ale vytvořit mávnutím kouzelného proutku nové pracovní příležitosti se mu asi jen těžko podaří?

Může však aktivně pracovat na hledání investorů do stále ještě ne plně obsazené průmyslové zóny města. A samozřejmě se snažit o její další rozšíření, včetně zaměření na kvalifikovanou pracovní sílu, aby nám absolventi vysokých škol nemuseli utíkat do velkých měst.

Také jsme několikrát diskutovali možnost startovacích bytů pro mladé a začínající rodiny. Cena parcel na výstavbu je pro mladé rodiny neúměrně vysoká. Máme ve městě poměrně dobrý systém sociální péče o seniory, ale na mladé se stále zapomíná.

■ Nepostarají se ale mladí o sebe na rozdíl od seniorů sami?

Hovořím z vlastní zkušenosti, kdy nám rodiče poskytli po svatbě malometrážní byt 1+1. Byl to vynikající start. Měli jsme základ, kde jsme se naučili hospodařit a nic nám nebránilo vychovat zde dvě děti. S třetím dítětem jsme si pak už sami mohli pořídit třípokojový byt.

pokračování v příštím čísle

Romana Bělohlávková: I jeden hlas má svoji váhu

Romanu Bělohlávkovou znali ještě před čtyřmi lety především maminky a tatínkové jako všestrannou dětskou lékařku. Nejen jejím jménem vystupovala v minulém volebním období na schůzích zastupitelstva města Žďár nad Sázavou i jeho finančního výboru.

■ Před čtyřmi roky jste usedla mezi městské zastupitele, změnil se za tu dobu váš pohled na Žďár?

Když se ohlédnu za těmi čtyřmi roky, musím říct, že mnohé události vnímám poněkud jinak než dříve. Celé čtyři roky jsem byla členkou finančního výboru, který je poradním orgánem zastupitelstva a který se většinou schází před jeho zasedáním. Práce ve finančním výboru není moc vidět a za strohými větami, které jeho předseda pronáší na zastupitelstvu, se skrývají mnohdy hodiny a hodiny diskuzí a hledání správných odpovědí.

■ Rozhodla jste se opět kandidovat do městského zastupitelstva za KDU-ČSL, jaký to má důvod?

Hlavní důvod je ten, že mám pocit, že i jeden hlas má svoji váhu, a že i když to není vždy hlas rozhodující, měl by být slyšet. Tím, že se spolupodílím na rozhodování o chodu našeho města, mohu udělat více, než jenom lidi politovat za cizí rozhodnutí či konstatovat, že „politika je špinavá věc“.

Za KDU-ČSL kandiduji z prostého důvodu, že ji považuji za jedinou křesťanskou stranu v této zemi. Velmi pozorně sleduji hlasování poslanců jednotlivých stran jak v Parlamentu, tak v Senátu, ale také v Evropském parlamentu. Zástupci KDU-ČSL vždy hlasují ve jménu života, rodin, tradičních hodnot Evropy. Možná něco podobného najdete i v předvolebních slibech jiných stran – ale dejte si někdy tu práci a podívejte se zpětně, jak jednotliví poslanci hlasovali v reálném životě.

■ Nelákalo by vás pustit se do vysoké politiky?

Někteří rodiče mých pacientů se mě s obavou v hlase ptali, zda nemírím do vysoké politiky a zda neopustím svoje malé pacienty. Těm vzkazuji, že směrem k Praze ani ke žďárské radnici nekoukám a svoje místo stále vidím v první řadě ve své práci, kterou vykonávám. Mám ji opravdu ráda, a i když to možná nezní úplně skromně, myslím si, že ji dělám dobře. Na druhou stranu musím říct, že právě díky kontaktu s obyčejnými lidmi a jejich bolestmi a starostmi si myslím, že do komunální politiky dokážu vnášet lidskost a starosti všedních dnů.

■ KDU-ČSL ovšem sedělo v opozičních lavicích, bylo možné s něčím z role opozice pohnout?

Mám opravdu dobrý pocit z toho, že se podařilo zabránit vytunelování budovy 1. ZŠ, že z tohoto objektu nebude ruina podobná Bílému lvu a že kdykoli jdu kolem, vidím, jak se na budově pracuje a probíhá naplno její rekonstrukce. Bylo to jenom o vlásek...

Také jsem ráda, že se nám podařilo prosadit, že si můžete bez problému přehrát průběh zastupitelstva doma na počítači. Díky tomu jsou naše zasedání veřejná nejenom v čase jejich průběhu, ale i kdykoli později. Je to jistě správné a prospěšné.

■ Tématům 1. základní školy a zveřejňování informací se intenzivně věnuje sdružení Žijeme Žďárem, jehož některé návrhy aktivně podporujete, přesto váš podpis pod jejich Rekonstrukcí Žďáru nenajdeme. Proč?

Osobně fandím nadšení mladých lidí a jejich pohledu na svět okolo sebe i na naše město... Jejich program Rekonstrukce Žďáru se mi také líbí a jistě zvláště některé jeho body v budoucnosti, budu-li mít tu možnost, ráda podpořím. Ale můj podpis pod tímto programem nehledejte. Mám příliš ráda svobodu v rozhodování, a pokud se s někým radím, je to v první řadě moje vlastní svědomí. V druhé řadě také strana, za kterou kandiduji. A když udělám nějaké rozhodnutí, tak za něj nesu zodpovědnost především já sama a dokážu Vám ho vysvětlit a objasnit. Ve svém životě jsem byla vyzývána k mnoha podpisům – ale rozdala jsem jich jen několik – díky této mojí „neochotě“ jsem málem za minulého režimu musela nedobrovolně ukončit studia na vysoké škole, ale to už je jiný příběh...

Děkuji za Váš čas a přeji Vám vše dobré! A až půjdete volit, volte podle svého vlastního vědomí a svědomí – je to dobrá cesta!

Ženy mají u nás své pevné místo

KDU-ČSL si nestanovuje žádné kvóty pro ženy na kandidátkách, a přesto jich má ve srovnání s ostatními většinou „mužskými“ žďárskými stranami dostatek. Čím to je?

Voliči vnímají KDU-ČSL jako stranu, která se v politice zaměřuje na hluboce lidský charakter, na člověka v jeho celku, radostech i bolestech, stranu, která akcentuje sociální rozměr politiky oproti chladnému čistě ekonomickému kalkulu. I rodina, základní kámen křesťanskodemokratické politiky, je téma blízké ženám. Programový záběr žďárské KDU-ČSL je široký, provází člověka, občana města, od kolébky, přes vzdělávání, aktivní věk a zaměstnání, až po období stáří nebo ne-

moci, kdy znovu potřebuje péči svého okolí.

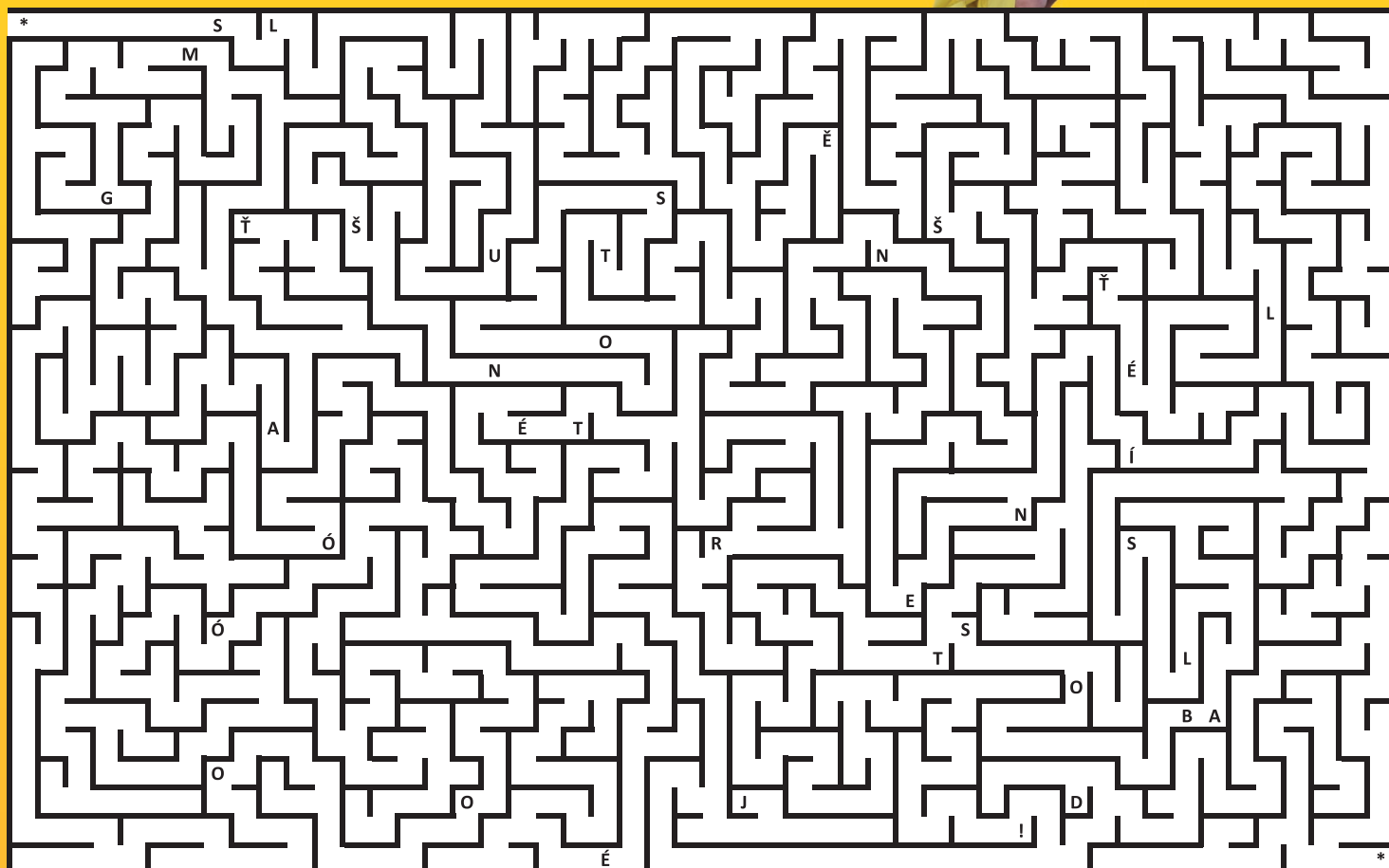
Věkový průměr kandidátky KDU-ČSL je 45 let, to je správný věk, ve kterém člověk začíná odrůstat děti a znovu nabírá sílu věnovat se kromě rodiny i svému okolí, chce vrátit společnosti, co od ní dostal, a napnout síly k vylepšení věcí obecných. Ale neznamená to, že naši kandidáti jsou jen čtyřicátníci, najdete zde opravdu široké věkové spektrum lidí. Zastupuje nás nejmladší z kandidátů všech stran, deva-

tenáctiletá Anetka Pokorná, stejně jako jeden z nejstarších kandidátů komunálních voleb, stále aktivní 71letý Antonín Chroust.

I profesně je náš záběr široký, a reflektuje tak široké spektrum lidí pracujících ve Žďáře. Najdete zde dělnické profese, podnikatele, učitele i lékaře, manažery, ale i zaměstnance charity a sociálních služeb. A nakonec, ale i to je důležité: každá žďárská čtvrť má na naší kandidátce své silné zastoupení.

Žďárské bludiště

Vydejte se s námi na cestu bludištěm místní komunální politiky a zjistěte, jaké motto odlišuje kandidáty KDU-ČSL od ostatních stran. Výsledek nám můžete poslat na e-mailovou adresu kdu.zdarns@gmail.com, SMSkou na telefonní číslo **728 085 967** nebo na poštovní adresu Okresní kancelář KDU-ČSL, Komenského 1, 591 01 Žďár nad Sázavou. Pokud přidáte své jméno a adresu, zařadíme vás do slosování o zajímavé ceny.

Programové priority KDU-ČSL 2014–2018

1 2

RODINA, DĚTI A SENIOŘI

SVOBODA, ZODPOVĚDNOST A SOLIDARITA

3 4

ZAMĚSTNANOST A PODNIKÁNÍ

KULTURA, SPORT A VOLNÝ ČAS

ZLEVA: Ing. Stanislav Mokřý, Aneta Pokorná, Anna Janů, MUDr. Romana Bělohávková, Ing. Tomáš Havlík, RNDr. Pavel Milička, Ing. Pavla Müllerová, Mgr. Zbyněk Vintr, Ing. Jan Novák, Veronika Dobrovolná, Ing. Jiří Dokulil, Rostislav Dvořák, Mgr. Lenka Šustrová a Ing. Josef Klement

V lese jó, v lese... aneb jak se taky financuje kampaň

Získat prostředky na předvolební kampaň bez bohatých strýčků a dotací z ústředí není vždycky úplně nejjednodušší. Ve žďárské KDU-ČSL si většinu materiálů financujeme vlastními silami, z darů místních lidí a vlastní prací. A protože se práce nebojíme, rozhodli jsme se, že pokud chceme udělat za málo peněz co nejvíc muziky, musíme na to od lesa.

Nad sobotním ránem se kupí šedé mraky, vzduch voní po vodě. Je začátek jara. Na místo srazu přicházíme v gumákách, bundách, v termoskách si neseme horký čaj a kávu. Zdravíme se, vykládáme vtípky – není nic lepšího, než se hned z kraje dne dobře naladit.

Před pár týdny jsme se sešli, abychom si promysleli vše podstatné k nadcházejícím komunálním volbám. Po probrání všech důležitých bodů jsme došli i na finanční stránku věci..., no, a co kdybychom si šli přivydělat? Na brigádu! Možná nás tím nápadem inspirovali synové, co chodí v zimě do lesa stahovat dřevo.

A tak jsme tady. Poslední stovky metrů zvládl už jen teréňák s přívěsným vozíkem, ve kterém jsme natřásali své tělesné schránky. Les je v prudkém svahu (tady ani laně nechodí pít), nasazujeme si pracovní rukavice a do toho, ať je brzy hotovo. Motorovka se zakousává do dřeva, hromady kletí a popadaných kmenů se vrší, kloužeme blátem, spadáným listím a jehličím. Odpoledne se rozpršelo naplno. Studené šaty se nám lepí na tělo. Odcházíme. Trocha nepohody nevádí. Chuť pracovat a mít dobré vztahy mezi sebou vítězí. Na celé čáře. Máme to odzkoušeno.

